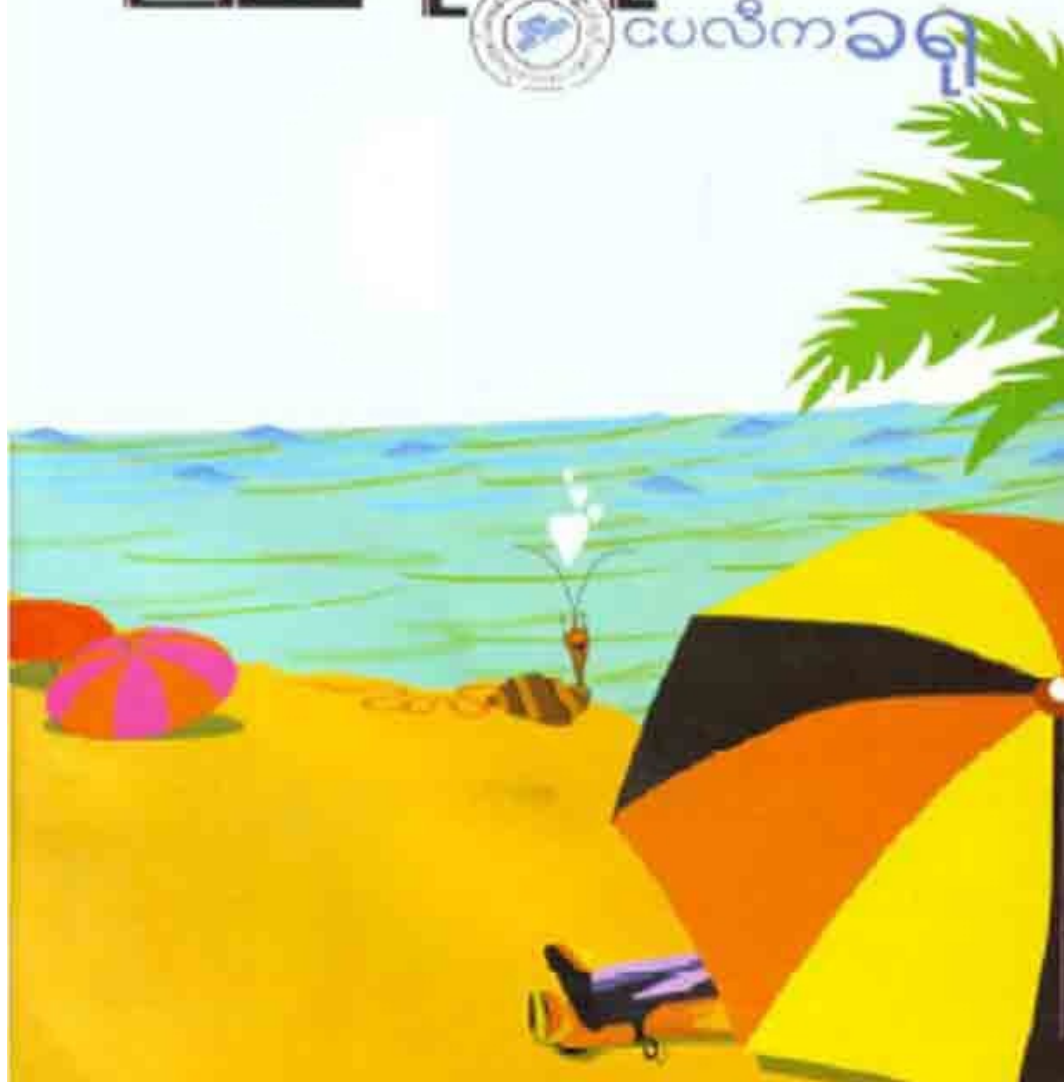

ပြည်ပိုပြေးနှိပ်

ပေလိကခရု

ငပလီက ခရ

All the world's a stage and all the men and women merely players .

- Shakespeare

ဘော်ဒါတွေ က တစ်ယောက် မှမနီးကြသေး။ ကိုယ်လက်မျက်နှာ သန့်စင်ပြီး
ဟိုတယ်အခန်းထဲမှ ထွက်ခဲ့ ဖြစ်သည်။ ။

ဟိုတယ်နှင့် ခပ်လှမ်းလှမ်းမှာ ရှိသော ကမ်းခြေဆီ ကင်မရာဆွဲရင်း
ရောက်ရှိလာသော သူ့ကို ပင်လယ်ပြင်ကို ဖြတ်သန်းလာသော လေပြည်ညှင်းက
တိုးဝှေ့တိုက်ခတ်ရင်း ကြိုဆိုသည်။ ။

မကြာမီ နေထွက်တော့မည်။ ။

အဲဒီ အချိန်အခါကို စောင့်ရင်း သူ့ဓာတ်ပုံရိုက်မည် ။ အရွယ်အစားမတူသော
လှေများ က ပင်လယ်ထဲမှာ လှုပ်လှီလှုပ်လှဲဖြင့် လူးလွန့်ကာနေကြသည်။ ။

အချိန်က စောသေးသည်မို့လားတော့ မသိ ။ ကမ်းခြေမှာ လူသွားလူလာ မတွေ
့သေး။ ကမ်းခြေ၏ သဲပြင်နုနုပေါ် ဖိနပ်မပါဘဲ လျှောက်ရသော အရသာကို သူခံစားရင်း
ဟိုဘက်ဒီဘက် လျှောက်နေ ဖြစ်သည်။ ။

ပင်လယ်ပြင်ကို ဖြတ်သန်းတိုက်ဆတ်နေသော လေနုအေး ၊ အပျိုစင်တစ်ဦး၏
ပဝါစဖြူဖြူလေးကို လှုပ်ခတ်နေသော လှိုင်းလုံးများ နှင့် အုန်းပင်တို့ အနားသတ်ထားသော
ဤသဲသော င်ပြင်ကမ်းစပ်ကို သွားလေရာရာ ဆွဲယူသွား၍ ရလျှင်လည်း ကောင်းသားဟု

သူတွေ : ဖြစ်သည်။ ။

" ဟင် "

လျှောက်လာရင်းက သံပြင်ပေါ်မှာ တွေ့ရသော ဖြူဆွတ်နေသည့် ခရုနှစ် ခုကို ကဗျာဆန်စွာ သူတွေ့ ရသည်။ ။

ကဗျာဆန်စွာ ဟု တင်စားရသော အကြောင်းက ရှိသည်။ သံပြင်၏ အရောင်နှင့် ဆန်ကျင်စွာ ဖြူဆွတ်နေသော ခရုနှစ် ခုက ခေါင်းချင်းဆိုင်ကာ တစ်ခုကိုတစ်ခု မှီနွဲ့နေသလိုမျိုး ဖြစ်ကာနေသည်။ ။ ယဉ်ကာရှိနေခြင်းမျိုး လည်း မဟုတ်။ ။

မြင်ကွင်းကို သဘောကျသည်မို့ သူ ကင်မရာဖြင့် Angle အမျိုးမျိုး မှနေရိုက်ယူ ဖြစ်သည်။ ။ ပြီး ခရုငယ်အချို့ ကို ကောက်ယူကာ ဘေးမှာ အသည်းပုံဘောင်ခတ်ပြီး ရိုက် ဖြစ်သည်။ ။ ပြီး ၎င်းခရုဖြူနှစ် ခု ကိုကောက်ကာ သူချွတ်ထားခဲ့သော ဖိနပ်ဆီယူသွားကာ ကင်မရာအိတ်နှင့် ယဉ်ကာချထား ဖြစ်သည်။ ။

နေလုံးကြီးက တဖြည်းဖြည်းမြင့်တက်လာပြီမို့ သူလိုချင်သော အနေအထားအရောက်မှာ ဓာတ်ပုံတို့ကို သူဆက်တိုက်ရိုက် ဖြစ်သည်။ ။

ကျေနပ်လောက်အောင် ရိုက်ယူပြီးခါမှ သူ ဟိုတယ်ကိုပြန်ရန် နောက်ကြောင်းလှည့် ဖြစ်သည်။ ။

ကမ်းခြေမှာ အခုတော့လည်း သူ့ တစ်ယောက် တည်းမဟုတ်တော့။ ။ ခရုကောက်သော ကောင်မလေးတစ်သိုက်တို့ ရောက်ရှိလို့လာသည်။ ။

အသက်နှစ် ဆယ်စွန်းစွန်းသာ ရှိသေးဟန်တူသော ကောင်မလေးတစ်သိုက်က မူလတန်းကျောင်းသူလေးများ လို ဟိုပြေးသည်ပြေးဖြင့် ခရုတို့ကို အလှအယက်လိုက်ကောက် နေကြသည်။ ။

ထိုအထဲကမှ ကောင်မလေး တစ်ယောက် က ခရုကောက်ရင်း သူထားရစ်ခဲ့သော ကင်မရာအိတ်နှင့် ဖိနပ်ရှိရာဘက်ကို တရွေ့ရွေ့သွားနေသည်။ ။

ဖြူလွလွ ဂါဝန်ကို ဝတ်ဆင်ထားသော ကောင်မလေးကို ကြည့်ရင်းက စောစောက ကောက်ထားသော ခရုဖြူနှစ် ခုကို သူသတိရလိုက်သည်။ ။ တော်ကြာ သူ အမှတ်တရ ကောက်ယူထားသော ၎င်းခရုဖြူတို့ကို ကောက်ထားသည်ဟု မထင်ဘဲ အမှတ်တမဲ့ ကောက် သွားပါက မခက်လား။ ။

သူတွေ့ :မိသည့်အတိုင်း ကောင်မလေးက သူဖိနပ်ချထားရာ နေရာမှ ကုန်းကောက်ဟန်ပြင်နေသည်ကို သူအလန့်တကြားဖြင့် လိုက်ရသည်။ ။

" ဟေ့ - ပိုင်ရှင်ရှိတယ်နော် "

ရုတ်တရက်အော်သော အသံကြောင့် ကောက်ဟန်ပြင်နေသော ကောင်မလေး၏ လက်တို့က လေထဲမှာ ရပ်တန့်ကာသွားသည်။ ။

ထို့နောက်

အော်ရင်းပြေးလာသော သူ့ကို ကြောင်တောင်တောင်ဖြင့် ကြည့်သည်။ ။

" အဲ့ဒါ ပိုင်ရှင်ရှိတယ် "

နောက်တစ်ခါထပ်ပြောသော သူ့စကားကြောင့် ထိုအဖြူရောင် အရိပ်လေးက ခါးထောက်သည်။ ။ ငြီး

" ကျွန်မ သူခိုးမဟုတ်ဘူး "

ရှက်ဝဲဝဲမျက်နှာပေါ်မှာ ပန်းရောင် ရဲရဲ ရှက်ရိပ်တွေ သန်းနေသော ကောင်မလေး ကနှုတ်ခမ်းကို အနည်းငယ်စုရင်း မျက်နှာကိုချိလျက်ဆိုသည်။ ။

လှပသော ကောင်မလေး တစ်ယောက် နှုတ်ခမ်းကို စုတူတူပြုရင်း ရှက်ဝဲဝဲ ဖြစ်နေသော ဟန်ကို ကြုံတောင့်ကြုံခဲမို့ သူကင်မရာဆီလက်က မသိစိတ်ဖြင့် ရောက်ကာသွားသည်။ ။ သို့သော် ... မရှိက် ဖြစ်။ ။ ရိုက်ရန်လည်းမသင့်ဟု သူထင်သည်။ ။

" မင်းကိုလည်း ငါက သူခိုးလို့ တစ်ခွန်းမှမပြောသေးဘူး "

" ဒါပေမဲ့ ရှင်ကပိုင်ရှင်ရှိတယ်လို့ အော်တယ်လေ "

" ဟုတ်တယ်လေ ... မင်းပဲ ယူမလို့ လက်လှမ်းနေတဲ့ ဥစ္စာ "

သူ့စကားကြောင့် သူမ၏ မျက်နှာပေါ်မှ ပန်းရောင် ရှက်ရိပ်တို့က နီရဲရဲ အရောင်သို့ ကူးပြောင်းကာသွားသည်။ ။

" ကျွန်မလက်လှမ်းတာက ရှင်ဖိနပ်အစုတ်ကို လည်းမဟုတ်ဘူး ... ကင်မရာ အိတ်ခွံအစုတ်ကိုလည်း မဟုတ်ဘူး ... ဟို ခရုကို ရှင်သိလား "

" သိတယ် "

" ဘာ ... သိတယ် ဟုတ်လား ... သိရင် ဘာကိစ္စအော်လဲ "

" ပိုင်ရှင်ရှိလို့ပေါ့ "

နှုတ်ခမ်းတစ်လန် ပန်းတစ်လန်ဖြင့် ဆိုနေသော ကောင်မလေးကို ချစ်စနိုးဖြင့် သူစ - နေမိသည်။ ။ စကားကို ကတ်သတ်၍ ဆိုနေသော သူ့ကို ကောင်မလေးက ခပ်စူးစူးဖြင့် ကြည့်နေစဉ်မှာ ပင် သူမ၏ သူငယ်ချင်းများ ရောက်ချလာသည်။ ။

" ဘာ ဖြစ်တာလဲဟေ့ ... ဇာတ်လမ်းရှာနေတာလား "

ပြောင်စိမ့်မျက်နှာကို စွတ်အတင်းကြီး တည်ထားရဟန်တူသော သူမ၏ သူငယ်ချင်းများ က လုပ်ယူကာထားရသော မျက်နှာတည်ကြီးများ ဖြင့် သူ့ကိုကြည့်ရင်းက သူမကိုဆိုသည်။ ။

" ဒီမှာ ဟာ ... ဟိုခရုနှစ် ခုကို ငါကကောက်မလို့ ဥစ္စာ ... အဲဒါ သူက ဖိနပ်ကို ယူတယ်ထင်ပြီး ငါ့ကို အဲဒါပိုင်ရှင်ရှိတယ်နော် လို့ အော်တယ် "

" ဟင် - ဒါဆို နင်ကနေရင်းထိုင်ရင်းနဲ့ ဖိနပ်သူခိုး ဖြစ်သွားတယ်ပေါ့ "

" ဒါပေါ့ "

" ဟဲ့ - မှာ နေပြီ "

ထိုအကြောင်းကြောင့်မလေးက ကျွန်တော် ကိုလှည့်ပြီး ဒေါနှင့်မောနှင့် ရန်ထောင် သည်။ ဖြစ်ချင်တော့ ဒိုင်ယာလော့ခ်ကမှာ နေသည်။ ။ ဘေးမှသူငယ်ချင်းများ က " မှာ နေပြီ " ဟုပိုင်းပြီး လက်တို့ကြသည်။ ။ အကြောင်းကြားမလေးက " ယောင်လို့ . . . ယောင်လို့ " ဟုဆိုပြီး ကျွန်တော် ဘက်ကို ခါးထောက်၍ မျက်နှာမူသည်။ ။ စတိုင်က ဖဲ့တော့မည် စတိုင် ။

" ဒီမှာ ကျွန်မသူငယ်ချင်းက ဖိနပ်သူခိုးမဟုတ်ဘူး . . . သူက မလစ်ရင် ဘာမှမလုပ်ဘူး . . . လစ်မှလုပ်တာ . . . အဲလေ "

" ဟဲ့ - မှာ ကုန်ပြီ "

အကြောင်းကြားမလေးကို သူငယ်ချင်းများ က " မှာ ကုန်ပြီ " ဟုဆိုရင်း သူမတို့အဖွဲ့၏ နောက်ကိုဆွဲကာသွားသည်။ ။ ထိုကောင်မလေးက

" ငါပြောဦးမယ် . . . ဒီတစ်ခါ မမှားစေရဘူး "

ဟုအော်ရင်း ယက်ကန်ယက်ကန်ဖြင့် နောက်ရောက်သွားသည်။ ။

နောက်ကောင်မလေး တစ်ယောက် က ရှေ့ထွက်လာသည်။ ။

" ဒီမှာ "

" ဟုတ်ကဲ့ ပြောပါ "

သူလည်း တမင်ပင် ပြန်၍ အကြောင်းကြောင့်လုပ်ပေးလိုက် သည်။ ။

" ကျွန်သူငယ်ချင်းက သူခိုးမဟုတ်ဘူး "

" အေး - ငါကလည်း မင်းတို့သူငယ်ချင်းကို သူခိုးလို့ . . . တစ် . . . ခွန်း . . . မှ မပြောရသေးဘူး "

သူ့စကားကြောင့် ရှေ့ထွက်လာသော ကောင်မလေးက ကြောင်သွားသည်။ ။ ထိုအခါမှ ပြဿ နာ၏ အစ ဖြစ်သူ ကောင်မလေးက ရှေ့ကို မျက်နှာနီစွေးစွေးဖြင့်

ထွက်လာပြီး

" သူခိုးလို့ မပြောပေမယ့် အဲဒါပိုင်ရှင်ရှိတယ်လို့ ပြောတယ် ... ငါက ခရုကောက်မလို့ ဟာကို ... သူက သူ့ပစ္စည်းတွေ ယူတယ်ထင်ပြီးတော့ အော်တာ "

ကောင်မလေးက ကလေး တစ်ယောက် လို နှုတ်ခမ်းစုပြီး သူမ၏ သူငယ်ချင်းကို တိုင်သည့်။

" ဟုတ်သားပဲ ... သူက ခရုကောက်မလို့ လုပ်တာကို ရှင်က မမြင်မစမ်းနဲ့။ ဘာကိစ္စ ထအော်ရတာ တုံး ... ရှင် ဒီကပြန်ရင် မျက်စိ မျက်မှန်လေးဘာလေး စမ်းဦး ... ကြားလား "

" ဟုတ်တယ် ... ပြောပစ်လိုက် "

ဘေးမှ ကောင်မလေးတစ်သိုက်က ရှေ့ထွက်ကောင်မလေးကို ပိုင်း၍ မြှောက်ပေးကြသည်။ အဖြူရောင် ကောင်မလေး ကတော့ သူ့ကို မျက်စောင်းထိုးသည်။

" ငါကလည်း အဲဒီ သူကောက်မယ့်ခရုမှာ ပိုင်ရှင်ရှိတယ်လို့ ပြောတာ "

သူ့စကားကြောင့် အဖြူရောင် ကောင်မလေးက " ဘာ " ဟုထအော်သည်။ ကျွန်ကောင်မလေးများ ကပါ ပွစ်ပွစ်တွေ ဖြစ်ကုန်ကြသည်။

" ရှင်ပြောသလိုသာဆို ကျွန်မတို့ လက်ထဲက တစ်ချိန်လုံး ကောက်လာတဲ့ ခရုတွေ ပါ ရှင့်ပစ္စည်းလို့ ပြောတာနဲ့ ပြန်ချပေးရမလို ဖြစ်နေပြီ ... ဒီကမ်းခြေမှာ ရှိတဲ့ခရုတွေ အကုန်လုံး အရင်ဦးတဲ့လူယူရမှာ ပဲ "

" ဟုတ်တယ် ... ယူ ... ယူ ... သူငယ်ချင်း ယူ "

ရှေ့ထွက်ကောင်မလေး၏ စကားအဆုံးမှာ အဖြူရောင် ကောင်မလေးကို ကျွန်ကောင်မလေးများ က " ယူ ... ယူ " ဟုမြှောက်ပေးသည်။ ကောင်မလေးကလည်း အယောင်ယောင်အမှာ မှား ဖြင့် ခရုနှစ် ခုကိုကောက်သည်။

ဖျတ်ဆို ကျွန်တော် က ခရုကိုငံထားသော ကောင်မလေး၏ လက်ကို အပေါ်က

မိုးကိုင်ရင်း " ငါ့ဟာလို၊ ဘယ်နှခါပြောရမလဲ " ဟုဆို ဖြစ်သည်။ ။ လက်အကိုင်ခံရသော ကောင်မလေးက ခရုကို မရအရယူပြီး ၎င်းလက်ကို နောက်ပစ်ကာထားရင်းက

" ကမ်းခြေပေါ်မှာ ရှိတဲ့ခရုတိုင်း ရှင့်ခရုလိုပြောချင်လို့ ဘယ်ရမလဲ ... စောစောက သူငယ်ချင်းပြောသလိုပဲ ရှင့်ခရုပါဆိုတာနဲ့ အရင်ကောက်ထားတဲ့ခရုတွေ ပါထားခဲ့ရမလို့ ဖြစ်နေပြီ "

မျက်စောင်းတခဲဖြင့် အဖြူရောင် ကောင်မလေးက ဆိုသည်။ ။ သူမ၏ သူငယ်ချင်းအုပ်စုထဲကပဲ " ဇာတ်လမ်းမရှာနဲ့ နော် " ဆိုသော အသံကို ကြားလိုက်ရသည်။ ။

" တကယ်ပြောတာ အဲဒီ ခရုက ငါကောက်ထားတာ "

" ဘာသက်သေရှိလဲ ... သက်သေရှိရင် ပြန်ပေးမယ် "

အဖြူရောင် ကောင်မလေးက ညစ်ကျယ်ကျယ်ပြုံး ရင်းဆိုသည်။ ။

" သက်သေ ဟုတ်လား "

" ဟုတ်တယ် ... ရှင်ကောက်ထားပါတယ်ဆိုတဲ့ သက်သေရှိရင် ပြလေ ... ဒီခရုနှစ် ခုပါမကဘူး ... ကျွန်မတို့အားလုံးကောက်ထားတဲ့ ခရုတွေ ပါ ... ရှင့်ကို Present ပေးခဲ့ဦးမှာ "

" ဟုတ်တယ် "

" မှန်တယ် "

" ထောက်ခံတယ် "

" အပျော်ပေါ့ "

အဖြူရောင် ကောင်မလေး၏ စကားအဆုံးမှာ ကျန်ကောင်မလေး လေးယောက်က ဝိုင်း၍ ခေါင်းညိတ်ထောက်ခံကြသည်။ ။ သူတို့စိတ်ထဲမှာ သူတို့ဘက်က အသာဟု တွက်ထားပုံရသည်။ ။

" ငါက သက်သေပြလို့ မင်းတို့က မလိုက်နာရင် ဘယ်လိုလုပ်မလဲ "

" ကျွန်မယ် ... ဥပမာ ရှင်သက်သေပြနိုင်ရဲ့ သားနဲ့ ကျွန်မတို့က ခရုတွေ အကုန်လုံးမပေးခဲ့ဘူးဆိုရင် အပျိုကြီး ဖြစ်ပါစေ ... ထိတစ်သက်လုံးမပေါက်ပါစေနဲ့ ... အဲဒါမျိုး "

" သေချာတယ်နော် "

ပြောင်ချော်ချော် သူ့အမေးအဆုံးမှာ ကောင်မလေးများ က " စိန်လိုက် " ဟု ဆောင့်ကြားကြားဆိုကြသည်။

သူပြုံး ရင်း ကင်မရာ၏ power ကိုဖွင့်ကာ စောစောက သူ Angle အမျိုး မျိုး မှ ရိုက်ယူထားသော ခရုဖြူနှစ် ခု၏ ပုံအပြင် ခရုသေးသေးလေးများ ဖြင့် အသံပုံဘော်ခတ်ကာ ရိုက်ထားသော ပုံကိုပါရှာပြီး ကင်မရာ၏ screen မှာ ပြပေးလိုက် သည်။

" ဟယ် ... ဟုတ်တယ်တော့ "

" မှန်းစမ်း ... အယ် - ဟုတ်နေတယ် ... ကြည့်စမ်း "

အဖြူရောင် ကောင်မလေးက လုံးဝမကြည့်သေး။ အခြားကောင်မလေး လေးယောက် ကသာ screen မှာ လာကြည့်ပြီး မျက်စိပျက် ၊ မျက်နှာပျက်များ ဖြင့် အသီးသီး ရေရွတ်ကြသည်။

" တစ်မနက်ခင်းလုံကောက်ထားတဲ့ ခရုတွေ တော့ သဲထဲရေ သွန် ဖြစ်ပါပြီ "

" ဟေ့ - မင်းလာကြည့်လေ "

" "

သူ၏ ပြုံး စိစိအဆိုကို ကောင်မလေးက ဘာမှပြန်မဆိုဘဲ သူမ၏ သူငယ်ချင်းများ ကို ကြောင်စိစိဖြင့် ကြည့်သည်။ ပြီး သူမ၏ လက်ခုပ်ထဲမှ ခရုတို့ကို နှမြောတသစွာ ကြည့်သည်။

"မင်းလာမကြည့်ရင်လည်း ငါလာပြရတာ ပေါ့ "

ပြောပြောဆိုဆိုပင် ခြေလှမ်းနှစ် လှမ်း ခန့်သာဝေးသော မျက်နှာချင်းဆိုင်မှာ ရပ်နေသည့် ကောင်မလေးဆီလျှောက်ရင်း camera screen ကိုပြ ဖြစ်သည်။
ကောင်မလေးက screen ကို မရဲတရဲဖြင့် ဆတ်ခနဲကြည့်သည်။ ပြီး မျက်စိမျက်နှာပျက်ဖြင့်

" ရော့ "

ဖြူဖွေးသော သူမ၏ လက်ခုပ်ထဲမှ ခရုတို့ကို သူမက " ရော့ " ဟုဆိုရင်း ခပ်ဆောင့်ဆောင့်ဖြင့် ပေးသည်။ သူမမျက်နှာတစ်ခုလုံးက စတော် ဘယ်ရီသီးနီနီလို ချိုတ်တက်နေအောင် နီရဲကာနေသည်။ သူမကလှမ်းယူရန် ပြင်စဉ်မှာ ပင် သူမက ဆတ်ခနဲလက်ကို ပြန်ရုပ်သည်။

" ရှင် ဘယ်ဟိုတယ်မှတည်းတာလဲ "

" ဘာ ဖြစ်လို့လဲ "

ရုတ်တရက်မေးသော သူမ၏ အမေးကြောင့် သူကြောင်သွားရသည်။
သူသာမက သူ့သူငယ်ချင်းများ ပါ ကြောင်သွားကြသည်။

ပြန်၍ မေးသော သူ့အမေးကြောင့် သူမကခေါင်းကိုမော့သည်။

" ရှင်ဖြေမှာ သာ ဖြေပါ "

" (----) ဟိုတယ်မှာ တည်းတာ ... ဘာ ဖြစ်လို့လဲ "

" ဟယ် - ငါတို့နဲ့ အတူတူပဲတော့ "

သူ့အဖြေအဆုံးမှာ သူမ၏ သူငယ်ချင်းအူကြောင်ကြားမလေးက ထ၍ ဆိုသည်

။

" ဒါဆိုရင် အဲဒီ ဟိုတယ်ရဲ့ ဈေးအချို့ဆုံးအခန်းတောင် တစ်သိန်းဝန်းကျင် ရှိတယ်ဆိုတာ ကျွန်မသိတယ် ... ဒီလိုလုပ်ပါလား ... ဒီအရတွေ ကို ကျွန်မဝယ်လိုက်မယ် ...

ဈေးက ရှင်တည်းနေတဲ့ အခန်းခကို ကျွန်မတစ်ပတ်စာရှင်းပေးမယ် ... တကယ်လို့
ရှင်ငါးရက်တည်းတည်းတယ်ဆိုရင်လည်း ပိုနေတဲ့နှစ် ရက်စာကို ဒီပိုစစ်တင်ထားတယ်လို့
သဘောထားပြီး ထုတ်သွားလို့ရတယ် ... ကဲ - ဘယ်လိုလဲ "

ဝန်းခနဲ သူ့ရှင်ကို သူမ၏ စကားတို့က လာရိုက်ခတ်သည်။ ။
ကြောလှချည်လားဟု ။ ပစ္စည်းရှိလူတန်းစား၊ လူကံထံတို့၏ စတိုင်မျိုး ချိုး နေသော သူမ၏
စကားအဆုံးမှာ သူမ၏ သူငယ်ချင်းများက " ဟဲ့ - ဖြူမဇူ" ဟုလှမ်းဟန်သည်။ ။ " ဖြူမဇူ"
တဲ့လားဟု သူတွေ ဖြစ်သည်။ ။

" ကဲ - ဘယ်လိုလဲ "

သူမက မျက်ခုံးကိုပင့်ရင်း ခပ်ကြောကြောစတိုင်ဖြင့် ဆိုသည်။ ။

" ဒီလိုလုပ်ပါလား ... အဲဒီ ခရုလို ပုံစံတူခရုကို ဒီကမ်းစပ်မှာ

မင်းထပ်ရှာပေးနိုင်မလား ... ဆိုလိုတာက အမှတ်တရဆိုင်မှာ ပြေးဝယ်တာမျိုး မဟုတ်ဘဲနဲ့
ဒီကမ်းခြေမှာ ခု ချက်ချင်း ရှာရမှာ ကို ပြောတာ ... အရေအတွက် နည်းနည်း ပဲရရင် မင်းတို့
တစ်အုပ်စုလုံးနေတဲ့ အခန်းခအတွက် တစ်လစာကို ငါရှင်းပေးမယ် ... တစ်ရက်တည်းနေပြီး
ပြန်တာဆိုရင်လည်း ပိုတဲ့နှစ် ဆယ့်ကိုးရက်စာကို ဒီပိုစစ်တင်ထားတယ်လို့ သဘောထားပြီး
ထုတ်သွားလို့ရတယ် ... ငါကျေနပ်လောက်တဲ့အထိ ခရုခပ်များများ ကို အခု ချက်ချင်း
ရှာပေးနိုင်ရင် အခန်းခ နှစ် လစာဖိုး ငါရှင်းပေးမယ် ... ဘယ်လိုလဲ ထပ်ရှာပေးနိုင်မလား "

သူ့စကားအဆုံးမှာ သူမက တက်ကိုခပ်ပြင်းပြင်းခေါက်သည်။ ။ ပြီးခရုတို့ကို
သူ့ရှေ့သော ငိုပြင်ပေါ်ပစ်ချရင်း

" မုန်းစရာကောင်းလိုက်တာ "

ဟု ခပ်ဆောင့်ဆောင့် အံကြွတ်ကာဆိုရင်း ထွက်ကာသွားသည်။ ။ သူမ၏
သူငယ်ချင်းများကပါ သူမလုပ်သလို ခရုတို့ကို သူ့ရှေ့ပစ်ချကြရင်း

" ရုပ်ကိုက မပြောလိုက်ချင်ဘူး "

" မာရေကြောရေနဲ့. "

" ဟွန်း - တွေ ဦးမယ် "

စသည်ဖြင့် တစ်ယောက် တစ်ပါး ရေရွတ်ရင်း ထောပနာပြုသွားကြသည်။ ။

ဖြူမဇ္ဈဆိုသော အဖြူရောင် အရိပ်လေး ကတော့ ရှေ့ဆုံးမှနေ ဒေါသကြီးစွာ ဖြင့်
ဆောင့်ကြီးအောင့်ကြီး ချီတက်သည်။ ။ ပြီး ခဏခဏနောက်ပြန်လှည့်ကြည့်သည်။ ။

စပ်ပြီးပြီးကြီး ကြည့်နေသော သူ့ကို တွေ့ရသော အခါ နှုတ်ခမ်းကိုကိုက်ကာ မျက်စောင်းကို
ဝန်းခနဲလှိုင်းပုတ်သလို လှမ်းထိုးသည်။ ။

သူမပစ်ချခဲ့သော သူမ၏ ခရုဖြူနှစ် ခု ကတော့ သူမ၏ သူငယ်ချင်းများ

ပစ်ချခဲ့သော ခရုများ ကြား၌ ငြိမ်သက်စွာ ပဲရှိလိုနေသည်။ ။

" မိုက်လား သူရ "

" ဘာကိုပြောတာလဲ "

" ဪ - မင်းပြောတဲ့ဆတ်ဆတ်ကျမလေးက ချောလား ၊ မိုက်လားလို့ မေးတာ "

" မသိဘူးလေ ... မင်းပြောတဲ့ပုံစံက ငါ့ကိုပဲ ရန်စနေသလို လိုဘာလိုလိုနဲ့. "

" ကဲပါ - အဲဒါတွေ အသာထားစမ်းပါ ... မင်းတို့နှစ် ကောင်လုပ်နေတာနဲ့.

လိုရင်းကပျောက်တော့မယ် ... ကဲ ကဲ ... သူရ ... မင်း ဟိုကောင်ငွေမောင်မေးတဲ့

မေးခွန်းကို မဖြေသေးဘူး ... ဒီတော့ ငါကပါ ထပ်မေးဦးမယ် ...

မင်းပြောတဲ့ကောင်မလေးက ချောလား "

အေးကိုက သူ့ပခုံးကို ခပ်ဖွဖွပုတ်ရင်းမေးသည်။ ။

" အင်း - ဘယ်လိုပြောရမလဲ ... ဆွဲဆောင်မှု ကတော့ တော် တော် ရှိတာကွ ...

ရုပ်လည်းချောတယ်ဆိုတာထက် နည်းနည်း ပိုတယ် ... ဒါပေမဲ့ ငါမကြိုက်တဲ့အချက်က ... "

" ရပြီ ... ဘာမှလာရှင်းပြမနေနဲ့ ... အဲဒီ ကောင်မလေးက လှလားလို့ မေးတာ

... မင်းရဲ့ ကြိုက်တဲ့အချက် မကြိုက်တဲ့အချက်ကို မမေးဘူး "

ပြောလက်စကားကိုဖြတ်ကာ ပိတ်၍ ဆိုသော ငွေမောင်၏ စကားကြောင့်

သူနင်တင်တင်ကြီး ဖြစ်သွားရသည်။ ။ အေးကိုက

" ပြောပါစေ ငွေမောင်ရာ ... သူ့စကားကို မင်းက ရှေ့ပိတ်ထားတော့ သူ့ခမျာ

" လင်းတ " အစာနင်သလို ဆန့်ငင်ငင်ကြီး ဖြစ်နေတယ် တွေ့ လား ... ကဲ ကဲ ...

ငါပြောခွင့်ပြုတယ် သူရ ... ပြော "

အေးကိုစကားကြောင့် ပို၍ ပင် အောင့်သက်သက်ကြီး ဖြစ်သွားရသည်။ ။

သို့သော်လည်း ကိုယ်ကပြောချင်နေသူမို့ သည်းခံလိုက်ရသည်။ ။

"ဒီလိုကွ "

"အေး - ပြောမှာ ဖြင့် လည်း တိုတိုနဲ့ လိုရင်းပြော ... နားထောင်မယ့်လူ ရှိတယ်ဆိုတိုင်း ပိုက်ဆံမကုန်တိုင်း လျှာရှည်မနေနဲ့ ဦး ... ဒီကကောင်တွေ က စိတ်ဝင်စားလွန်းလို့ နားထောင်ပေးနေတာ မဟုတ်ဘူး ... ငပလီခရီးစဉ်တစ်လျှောက်လုံးရဲ့ ကုန်ကျစရိတ်မှန်သမျှကို ဒကာခံထားပေးတဲ့လူမို့လို့ အောင့်အီးသည်းခံပြီးတော့ နားထောင်ပေးရမှာ ... ကဲ - ပြော "

ငွေမောင်၏ စကားအဆုံးမှာ တော့ အေးကိုက ခွီးခနဲ ထရယ်သည် ။

ငွေမောင်က အီလည်လည်ကြီး ဖြစ်သွားသော သူ့ကိုကြည့်ရင်း ရယ်ချင်ပက်ကိုဖြင့်

" ကဲ ... ကဲ ... ပြောလေ " ဟုဆိုသည် ။

" တော် ပြီကွာ ... မပြောတော့ဘူး "

" ဟ - ဒါယောက်ျားကြီးတန်မဲ့နဲ့ စိတ်ဆိုးသွားတာလား ... စိတ်တော့ လာမဆိုးနဲ့ ဆရာ ... ငပလီခရီးစဉ်ရဲ့ ဒကာဆိုပြီး ချောမယ်လို့တော့ မထင်နဲ့ ... ဆောင့်ကန် ... လိုက် ... မှာ "

လူရွှင်တော် စတိုင်ဖြင့် အိုဗာအက်တင်တွေ ပေးပြီး ဆိုသော အေးကို၏ စကားကြောင့် ငွေမောင်ရော သူပါရယ် ဖြစ်ကြသည် ။

" ကဲပါ - ပြော ပြော "

အေးကိုက ရုပ်ကိုပြန်တည်ရင်း အဝီနားထောင်ပေးတော့မည့် အထာဖြင့် ဆိုသည် ။ ငွေမောင်ကပါ ခေါင်းညိတ်သည် ။ ပြီး

" ကောင်မလေးမှာ မင်းမကြိုက်ဘူးဆိုတဲ့အချက်က ဘာလဲ "

ဟုစကားစကို ပြန်ကောက်ပေးသည် ။

"ငွေစကားပြောတာကို မကြိုက်ဘူး... သူ့စိတ်ထဲမှာ ငွေနဲ့ ပေါက်ရင် ဘာမဆိုရတယ်ဆိုတဲ့စိတ်တွေ ဝင်နေပုံရတယ် "

" ဒါနဲ့ ပဲ မင်းက သူတစ်ပတ်စာရှင်းပေးမယ်ဆိုတဲ့ Hotel ခကို တစ်လစာ ... ဒါမှမဟုတ် နှစ် လစာရှင်းပေးမယ်လို့ပြောပြီး ချိုး ခဲ့တာပေါ့ ဟုတ်လား "

" အေး "

ငွေးမောင်၏ အမေးကို သူကျေနပ်စွာ ခေါင်းညိတ်ရင်း ဖြေ ဖြစ်သည်။ ။

" မတော် လို့ ဟိုက ဒီလောက်တောင်လေကြီးလှတာဆိုပြီး လိုက်ရှာလို့ အဲဒီ ခရသွားတွေ ရှင်တော့ ငါတို့ကောင် " သူရ " တော့မွဲပြီ "

အေးကို၏ အဆိုကြောင့် သူပြုံး ဖြစ်သည်။ ။ ပြီး ခေါင်းကို ခါပြ ဖြစ်သည်။ ။

" သူ့မျက်လုံးတွေ ထဲမှာ မာနအရောင် တွေ သိပ်တောက်ပြောင်နေတာကို ကြည့်ပြီး မြင်ပြီးကတည်းက သူ့မာနကို ကလိရမယ် စကားကို ငါ့ဘက်ကပြင်ပြီးသားပါ ... ကဲ ကဲ ... နေ့လယ်စာစားဖို့ အချိန်တန်ပြီကွ ... ဟိုရောက်မှ ဆက်ပြောရအောင် ... အခန့်သင့်ရင် အဲဒီ ဖြူမဇူဆိုတဲ့ ဆတ်ဆတ်ကြိန့် တောင် တွေ ချင်တွေ နေဦးမှာ ကွ "

" ချစ်ခြင်းအစ ခရလုခြင်းက ဇာတ်လမ်းပေါ့ ဟုတ်လား "

အေးကိုက မချုံ့မချဉ်ဖြင့် ဆိုသည်။ ။

" သွားစမ်းပါကွာ ... မိဘချမ်းသာတိုင်း ကိုယ်ပိုင်အရည်အချင်း ဘာမှမရှိဘဲနဲ့ အခြောက်တိုက်ဘဝင်မြင့်ပြီး အောက်ခြေလွတ်တာလောက် ကြည့်မရတာ ဘာမှမရှိဘူး "

" အေးပါ - ဒါပေမဲ့ မတော် လို့ မင်းနဲ့ သူဖူးစာပါနေတယ်ဆိုရင်ကောကွာ "

ငွေးမောင်က ဇွတ်ကြီးကိုပေးစားနေတော့သည်။ ။

" ငါ့ကိုယ်ငါ သတ်သေလိုက်မယ်ကွာ ... ကဲ "

သူ့အဖြေကြောင့် သကောင့်သားနှစ် ကောင်က ရယ်သည်။ ။ ပြီး အေးကိုက

"အေး - မင်း အဲဒီ လို ဖြစ်နေလို့လားတော့ မသိဘူး... အဟုတ်ကြီးညားမှာ မြင်ယောင်သေးတယ် "

ဟုနိပ်ကွပ်သည်။

"ကဲကွာ... မတော် လို့ မင်းနဲ့ ညားတော့မှ သူ့အချိုး တွေ ပြောင်းသွား ရင်ကောကွာ "

ငွေးမောင်က ဒုတိယမိကွန်လာပြန်သည်။

"မင်းတို့နှစ်ယောက် က ငါ့ဆို အတော် နိပ်ကွပ်ချင်ကြတာပဲကွ... ဘယ်နှယ့် ငါ့ကို ဇွတ်အတင်းကြီးကို ညားခိုင်းနေတာလဲ... ငါပြောပြီးသား... အဲဒီ လို မောက်မာတဲ့မိန်းမနဲ့ သာ ညားလို့ ကတော့ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် သတ်သေပစ်မှာ "

"အေး - အဲဒါကြောင့် ညားကိုညားဦး... မှာ... ဘယ်လိုနည်းနဲ့ ဖြစ် ဖြစ် အကြောင်းမရှိ အကြောင်းရှာပြီးတော့ကို ညားဦးမှာ "

အေးကိုက ဇွတ်ကြီးဆိုသည်။

"ကြည့်ရတာ မင်းတို့ငါ့ကို အတော် သေစေချင်ပုံရတယ် ဟုတ်လား "

သူ့စကားကြောင့် သကောင့်သားနှစ် ကောင်က တခွီးခွီးဖြင့် ရယ်သည်။

ငွေးမောင်က

"ဘယ်လိုလုပ်ပြီး ရိပ်မိသွားတာလဲ "

ဟု ပြန်နောက်သည်။

အေးကိုက Hotel ၏ စားသောက်ခန်းမဆီ ဖုန်းခေါ်သည်။

"ကျွန်တော် တို့ အခန်း (--) ကပါ... စောစောက ကျွန်တော် တို့ မှာ ထားတာတွေ ပြင်ထားလိုက်တော့နော်... ဟုတ်ကဲ့... ဟုတ်ကဲ့... အခုပဲလာတော့မှာ... ဟုတ်ကဲ့ "

စားသောက်ခန်းမဆီခေါ်၍ ဖုန်းချအပြီး သူတို့ဘက်လှည့်ကာ " သွားရအောင် "

ဟုဆိုသည်။ ။

သုံးကောင်သား အခန်းထဲမှအထွက် ငွေမောင်က အခန်း Lock ကိုချသည်။ ။

ပြီးမှ အလန်တကြားဖြင့်

" ဟိုက် - ပြဿ နာပဲ "

" ဘာ ဖြစ်တာလဲ ... မင်းအဖွီး ငါနင်းထားလို့လား "

" ဘယ်ကလာ ... အခန်းကို Lock သာချလိုက်တယ် ... သော့ယူမလာမိဘူး ...

. သော့က အခန်းထဲမှာ ကျန်ခဲ့ပြီ "

" အာ - ဒါဆို ဧည့်ကြိုကို အကြောင်းကြားမှ ဖြစ်မှာ ပေါ့ ... ဧည့်ကြိုမှာ သာ

စပယ်ယာ Key မရှိလို့ ကတော့ ပြဿ နာပဲ ... သော့ပိုမရှိလို့ ဖျက်ရရင်တော့ သော

ဖိုးလျော်ရပြီသာမှတ် "

အေးကိုက ခေါင်းကိုတဖျင်းဖျင်းကုတ်ရင်း ဆိုသည်။ ။

" ငွေမောင်ဆိုတဲ့ကောင် ဘာလုပ်လုပ်အရမ်းချည်းပဲ "

" ဟ - ငါက မင်းတို့ တစ်ယောက် ယောက် ယူသွားပြီထင်ပြီး Lock

ချလိုက်တာလေကွာ ... နောက်တော့မှ ငါ့ခေါင်းအုံးဘေးမှာ ချခဲ့မှန်း သတိရတာ "

" အေး ကောင်းတယ် ... လာ - အစားကနောက်မှလုပ် ... ဧည့်ကြိုကို

အရင်သွားပြောရအောင် "

ပြောပြောဆိုဆို အေးကိုက ရှေ့မှချီတက်သည်။ ။ သုံးကောင်သား ဧည့်ကြို

ကောင်တာဆီ ချီတက်လာကြရင်းက မြင်လိုက်ရသော မြင်ကွင်းကြောင့်

သူအံ့အားသင့်သွားရသည်။ ။ တစ်ဖက်မှနေ ဧည့်ကြိုကောင်တာဆီ လာနေသော

ဆတ်ဆတ်ကြိမ်လေတို့ အုပ်စုကို တွေ့လိုက်ရသော ကြောင့် ဖြစ်သည်။ ။

" ဟကောင်တွေ ... ငါတို့ ရှေ့လာနေတာ ငါပြောတဲ့အဖွဲ့ပဲ ... ရှေ့ဆုံးက

လိမ်ကျစ်လိမ်ကျစ်နဲ့ လာနေတဲ့ တစ်ယောက် က ငါပြောတဲ့ ဖြူမဇ္ဈဆိုတာပဲ "

ငွေမောင်နှင့် အေးကိုကို လက်အသာတို့ရင်းဆိုသော သူ့စကားအဆုံးမှာ
ငွေမောင်က

" အကုန်လုံး အလန်းတွေ ချည်းပါလား...တော် တော် ညှိတဲ့ သူရကွာ...
ချစ်ကြည်ရေး ရအောင်လုပ်မထားဘဲ ပြဿ နာရှာထားရတယ်လို့."

အံကြီးကြိတ်ကာဆိုသော ငွေမောင်၏ စကားကြောင့် သူပြုံး ဖြစ်သည်။ နှစ်
ဖွဲ့စလုံး ကောင်တာရှေ့မှာ ဆံသော အခါ သူမတို့ အုပ်စုက သူ့ကိုမြင်သွားသည်။ ပြီး
အချင်းချင်းလက်တွေ တို့ကုန်ကြသည်။

" ဘာများ ကူညီရမလဲခင်ဗျာ "

" သော့ကျန်ခဲ့လို့."

" သော့ကျန်ခဲ့လို့." ဆိုသော စကားကို ပြိုင်တူပြောမိသွားကြသည်မို့ သူမက
သူ့မျက်နှာကို စူးစစ်ကြည့်သည်။

" လာမရီနဲ့ နော် "

ဒေါကြီးမောကြီးနှင့် ဆိုလာသည်မို့ သူရယ်ချင်သွားရသည်။

" ဟောဗျာ "

" ဘာဟောဗျာလဲ... ရူးချင်ယောင်ဆောင်မနေနဲ့... ကျွန်မပြောတဲ့စကားကို
လိုက်မပြောနဲ့."

" အံမာ - ဖြစ်ချင်း ဖြစ် မင်းကသာ ငါပြောမှ လိုက်ပြောတာပဲ ဖြစ်မယ် "

တစ်ယောက် တစ်ခွန်း စကားများ နေစဉ်မှာ ပင် နေည့်ကြိုမှ ချာတိတ်က "

ခဏလေး " ဟုဝင်၍ လက်ကာပြသည်။

" ခဏလေးခင်ဗျာ... တကယ်တော့ နှစ် ယောက် စလုံး ပြိုင်တူပြောကြတာပါ .

.. ဒီကိစ္စအတွက်နဲ့ တော့ မပူပါနဲ့. . . ကျွန်တော် တို့ရဲ့ အခန်းတိုင်းမှာ " အရံသော့ " ရှိပါတယ် . . . ဘယ်သူ့ကြောင့် ပဲ သော့ပျောက်ပျောက် တစ်ယောက် နဲ့ တစ်ယောက် သည်းခံပေါ့ "

" ဘာ "

ကြည့်ရသည်မှာ နည်းနည်း ရိုးအပုံရသော ဧည့်ကြိုမှ ချာတိတ်က သူတို့နှစ်ယောက် ကို တစ်ခန်းတည်းဟု ထင်နေဟန်တူသည် ။ ၎င်းပြောလိုက်သော စကားကြောင့် သူမက " ဘာ " ဟူသော အာမေဒိုတ်အသံကိုပြုသည် ။ ချာတိတ်က

" ဘာ ဖြစ်လို့ အော်တာလဲဟင် "

မျက်လုံးလေးကလယ်ကလယ်နှင့် မရဲတရဲ မေးသော ချာတိတ်ကို သူမက

" ဘာ ဖြစ်ရမှာ လဲ . . . မင်းက သူနဲ့ ငါနဲ့ ကို တစ်ခန်းတည်းထင်နေလို့လား "

" နို့ မဟုတ်လို့လား "

" ဘာရယ် "

သူမမျက်နှာက ရှက်ဒေါသတို့ဖြင့် နီချိတ်ကာသွားသည် ။ " ဘာရယ် " ဟုအော်လိုက်သော သူမအသံကျယ်ကြီးကို ကြားတော့မှ ချာတိတ်က ရုတ်တရက် သဘောပေါက်ပြီး

" ဟာ - sorry အစ်မ sorry . . . ကျွန်တော် က ခွင့်ယူထားပြီး အခုမှ ဂျူတီ စ - ဝင်တာ . . . ဘာ list မှမကြည့်ရသေးလို့ . . . sorry နော် အစ်ကို . . . ကျွန်တော် တောင်းပန်ပါတယ် "

ချာတိတ်က သူ့ကိုပါ လှည့်ပြီး တောင်းပန်သည် ။ သူသည်လည်း အနည်းနှင့်အများ တော့ မျက်နှာပူသလိုလို ရှိသွားသော်လည်း ဒေါသတကြီးဖြင့် သူ့ကိုခေါ်သည် ။ သူက ပြောင်ချော်ချော်ဖြင့် " ဗျာ " ဟုထူး ဖြစ်သည် ။

" ယောက်ျားကြီးတန်မဲ့နဲ့ . . . ရှင် စောင်းမပြောပါနဲ့. "

" မပြောပါဘူး... ငါ ဒီညီလေးကို ပြောတာပါ "

သူမ၏ စကားကို သူဆင်ခြင်တက် ဖြစ်သည်။

" ဒါပေမဲ့ ရှင့်မျက်လုံးက ကျွန်မကို ကြည့်နေတယ်လေ... ဒီတော့

စောင်းပြောတာ မဟုတ်လို့ ဘာလဲ... ဒီမှာ - မနက်ခင်းတုန်းကလည်း မတောင်းပန်ခဲ့ဘူး... အခုလည်း မတောင်းပန်နိုင်ဘူး... နောက်လည်း မတောင်းပန်ဘူး... ရှင်းလား "

" မင်းတောင်းပန်တာ၊ မတောင်းပန်တာ ပြဿနာမရှိပါဘူး... အဲဒါက မင်းရဲ့ သိက္ခာနဲ့ ပဲဆိုင်တယ်... ကဲ ကဲ... Lunch သွားစားလိုက်ဦးမယ်... တဲ့တာ "

ပြောချင်သမျှကို စွတ်ပြောရင်း စကားစကို တိခန့်ဖြတ်ကာ လှည့်ထွက်ခဲ့သော သူ့နောက်ကျောမှ သူမ၏ တက်ခေါက်သံခပ်ပြင်းပြင်းက ကပ်၍ ပါလာသည်။ ထို့အတူ ငွေးမောင်တို့နှစ် ကောင်သည်လည်း ကပ်၍ ပါလာသည်။

" မင်းကလဲကွာ... ငြိမ်းချမ်းရေး ချစ်ကြည်ရေး အတွက် မလုံးပမ်းဘူး... ယောက်ျားကြီးလုပ်ပြီးတော့ မိန်းမကောင်းရန်တွေ သွားလုပ်နေတယ် "

အေးကိုက သူ့ကိုအပြစ်တင်သည်။

" ငါ ဒီကောင်မလေး ဒေါသထွက်တာကို မြင်ချင်လို့ကွ... သူဒေါသထွက်နေတဲ့ ပုံစံကို မင်းမမြင်ဘူးလား... ချစ်စရာလေး "

လွှတ်ခနဲ ထွက်သွားသော သူ့စကားကြောင့် အေးကိုနှင့် ငွေးမောင်က သူ့ကို မျက်လုံးပြူး ကြီးများ ဖြင့် ကြည့်ကြသည်။

" ဘာပြူး ကြည့်နေကြတာလဲကွ "

" ဟ - မင်းဟာက အပြောင်းအလဲ မြန်လှချည်လားကွ... စောစောကပဲ မင်းပြောတော့ အဲဒီ လို မောက်မာတဲ့ မိန်းကလေးနဲ့ သာ ညားရင် ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် သတ်သေမလို့ဆို "

" အေးလေ... ငါပြောခဲ့တယ်လေ... အဲဒါ ဘာ ဖြစ်တုံး "

" ဒါဖြင့် ဘာကိစ္စ ဒေါသထွက်နေတဲ့ပုံစံကို ချစ်စရာလေးတွေ ဘာတွေ ပြောနေတာတုံး . . . ငါ့အထင်တော့ မင်းရဲ့ မသိစိတ်မှာ အဲဒီ ကောင်မလေးကို မင်းငြိနေပြီ ထင်တယ် "

သံသယမျက်လုံးဖြင့် ကြည့်ကာဆိုသော အေးကို၏ စကားကြောင့် သူတစ်ချက်တွေ သွား ဖြစ်သည်။ သို့သော် မျက်လုံးစုံမှိတ်ပြီး " မဟုတ်ဘူး " ဟု သူဆို ဖြစ်သည်။ ရင်ထဲမှာ တော့ . . . ဘာလိုလိုကြီး ဖြစ်ကာနေသည်။

" ဗော " ငှားသော ဆိုင်လေးမှာ အုန်းရည်ပါတဲ့ ဤ ရောင် : သည်။ ပင်လယ်ထဲ မဆင်းခင် သဲသော င်ပြင်မှာ ထိုင်ရင်း သုံးယောက် သား အုန်းရည်သောက်နေခိုက် သူမတို့အုပ်စု " ဗော " ငှားရန် ရောက်လာကြသည်။

ခပ်လှမ်းလှမ်းမှနေ သူ့ကိုမြင်သော အခါ သူမခြေလှမ်းတို့ ရပ်တန့်ကာ သွားသည်။ ပြီး ဘာကိုမှ ဂရုမစိုက်ဟန်ဖြင့် ခေါင်းကိုမော့ပြီး " ဗော " ဆိုင်ဆီကို သွားသည်။ ထိုအချိန်မှာ " ဗော " ငှားသည့် ချာတိတ်မလေးက သူတို့သုံးကောင်ဆီသို့ အုန်းရည်လာချပေးပြီး " ဗော " ဆိုင်ဘက်သို့ ပြန်သွားရန် ပြင်နေချိန် ဖြစ်သည်။ ဖျတ်ခနဲ အကြံရသည်မို့ ချာတိတ်မလေးကို သူလှမ်းခေါ်လိုက်သည်။

" ဘာလိုလိုလဲ အစ်ကို "

" သမီးရေ - သမီးဆိုင်ကဗောတွေ အကုန်လုံး အစ်ကိုငှားမယ်သိလား . . . တခြားလူတွေ ကို မငှားနဲ့ တော့ ကြားလား "

" ဟုတ် "

" ဟ - ဘာကြောင်တာလဲ သူရ . . . မင်းပြဿ နာရှာပြန်ပြီလား "

" အေး - ကြည့်မရလွန်းလို့ပါကွာ "

" မင်း ကတော့ကွာ "

အေးကိုတို့နှစ် ယောက် က သူ့ကိုရေရွတ်ကြသည်။ ထိုအချိန်မှာ ပင်

သူမတို့အုပ်စု " ဗော " ဆိုင်က ကောင်မလေးနှင့် စကားတွေ ပြောနေကြသည်။ " ဗော " ဆိုင်က ချာတိတ်မလေးက သူတို့သုံးယောက် ရှိရာ လက်ညှိုး ထိုးပြနေသည်ကို သူမြင်လိုက်ရသည်မို့ ကြိတ်ပြီး ရင်း ငွေမောင်တို့နှစ်ယောက် ဆီကို လက်မထောင်ပြ ဖြစ်သည်။

သိပ်ကြာကြာမစောင့်လိုက်ရ။ သူမတို့ တစ်သိုက် သူတို့ဆီ လျှောက်လာကြသည်။ သူ့ရှေ့အရောက်မှာ သူမက ခြေစုံကိုရပ်သည်။ ပြီး နေကာမျက်မှန်ကို ခပ်ကြမ်းကြမ်းဆွဲချွတ်သည် သူ ကတော့ နေကာမျက်မှန်ကို ခေါင်းပေါ်အထိ စိမ်ပြေနပြေတွန်းတင် ဖြစ်သည်။

" ရှင် သိပ်တရားလွန်လာပြီနော် "

" မင်း ဘာတွေ လာပြောနေတာလဲ ... ငါလည်း နားမလည်ပါလား "

ပခုံးတွန့်ရင်း အိုဗာအက်တင်ဖြင့် ဆိုသော သူ့စကားကြောင့် သူမဆွေဆွေခန့် လှမတတ် ဒေါသထွက်ကာသွားသည်။

" ရှင် ရူးချင်ယောင်ဆောင်မနေနဲ့ ... " ဗော " ဆိုင်တွေ တစ်ဆိုင်နဲ့ တစ်ဆိုင် အဝေးကြီးမို့လို့ ရှင်တမင် လုပ်တာမဟုတ်လား ... လူသုံးယောက် တည်းနဲ့ " ဗော " ဆိုင်တစ်ဆိုင်လုံး ငှားစရာလား "

" ငါ့ဘာသာငါ " ဗော " ဆိုင်တစ်ဆိုင်လုံးမကလို့ ဒီငပလီ ကမ်းခြေမှာ ရှိရှိသမျှ " ဗော " တွေ အကုန်လုံး ငှားတော့ရော မင်းအပူလား ... မင်းငါ့ကို ဇွတ်အတင်းကြီးကို လိုက်ပတ်သက်နေပါလား "

" ဘာပြောတယ် "

" လာပါ ဖြူမဇူရာ ... သွားရအောင် ... ပြောမနေနဲ့ "

သူမ၏ သူငယ်ချင်း တစ်ယောက် က သူမကို ခေါ်သည်။

" တောက် - လူပါးကို ဝတယ် "

သူ့ကို စူးရဲစွာ ကြည့်ရင်း " လူပါးဝတယ် " ဟုဆိုလာသော သူမကို သူ တမင်ပင် ပါးဖောင်းပြလိုက်သည်မို့ သူမ၏ ဒေါသ ပိုထွက်သွားဟန်တူသည်။ လက်သီးနှစ် ဖက်ကို ကျစ်နေအောင် ဆုပ်ပြီး ချာခနဲ လှည့်ထွက်ကာသွားသည်။ ။

" ဟေ့ - အုန်းရည်လေးသောက်သွားကြပါဦးလား "

အေးကိုက ကချေကချွတ်ဖြင့် လှမ်း၍ အော်သည်။ ။ ကောင်မလေးများ က နောက်သို့ လှည့်ကြည့်ပြီး မျက်စောင်းထိုးသွားကြသည်။ ။

" မင်းတို့တော့ မသိဘူး... ငါတော့ သူတို့လေးတွေ ကို မြင်ပါများ တော့... ချစ်ကြည်ရေး လမ်းဖောက်ချင်လာတယ် "

ဌေးမောင်က ကောင်မလေးများ ကို လိုက်ငေးရင်းဆိုသည်။ ။

" အေးကွာ - တကယ်ဆို သူတို့လေးတွေ နဲ့ စုံပြည်နေရမယ့် ကိစ္စ... ဒီရန်လုံဆိုတဲ့ကောင်က ကိုက်ဖို့ကြီး (ချည်း) ပဲ ချောင်းနေတော့ ငါတို့နှစ်ယောက် မှာ နေရင်းထိုင်ရင်းနဲ့ ဘူပိတ်နေတယ် "

အေးကိုကပါ အပြစ်တင်ရင်း သူ့နားရင်းကို ခပ်ဖွဖွရိုက်သည်။ ။

" မင်းက ငါ့ကို ရန်လုံဆိုပြီးတော့ ခွေးနဲ့ နှိုင်းတယ်ပေါ့... ကြည့်စမ်း... မ - ဘက်လိုက်ပြီး မိုက်ဘက်ပါနေလိုက်တာကွာ... ကိုယ့်ဘော်ဒါ အရင်းခေါက်ခေါက်ကြီး ကိုတောင် ဒီလိုပြောရက်နေပြီပေါ့... ငါ ထပြီး ဆောင့်ကန်လိုက်ရ "

" တွေ့လား... အမြဲတမ်း မာန်ဖီနေတာပါလို့ဆို "

" ဘာကွ - မင်းတော့လား "

သူ့ကြိမ်းနေစဉ်မှာပင် အေးကိုက ထပြီးပြေးသည်။ သူက " မိလို့ ကတော့ အသေပဲ " ဟုဆိုရင်း နောက်မှလိုက် ဖြစ်သည်။ ။

" ဘေးကို ဘေးကို "

ရှေ့မှသွားနေသော ဖြူမဇူတို့အုပ်စုက တန်းစီကာ ဖြန့်ပြီး ပိတ်လျှောက်သလို ဖြစ်နေသည်မို့ အေးကိုက ကမန်းကတန်းအော်ရင်း ပြေးသည်။ အလယ်ကောင်မလေးများ က ဘေးကို ရှိပေးသည်။ အေးကိုက သူမတို့အုပ်စုကြားမှ အရှိန်ဖြင့် ဖြတ်ပြေးသည်။ နောက်မှလိုက်လာသော သူကလည်း အရှိန်ဖြင့် လိုက်သည်။ သို့သော် တစ်ယောက် သော ကောင်မလေးက ခြေထိုးခံလိုက်သဖြင့် သူ ကိုးယိုးကားယားဖြင့် သဲသော င်ပြင်ပေါ် မှာ က်ရက်ကြီး လဲကျသွားသည်။

"အွတ်"

အွတ်ခနဲ မြည် သွားသည်အထိ မှာ က်ရက်ကြီးလဲသွားသော သူ့ဘေးမှာ ခြေထိုးခံလိုက်သော ကောင်မလေးက "နာသွားလား" ဟုမေးရင်း ထိုင်သည်။ ကြည့်လိုက်တော့ ထိုကောင်မလေးက ဖြူမဇူဖြစ်နေသည်။

လူကို မေးထောက်ကာကြည့်ရင်း ပြုံး စိစိကြီးလုပ်နေသော သူမကိုကြည့်ရင်း ဒေါသတို့က ဝုန်းခနဲ ဆောင့်တက်သည်။

"မင်း တော် တော် ညစ်ပတ်ပါလားကွ... လူ တစ်ယောက် လုံး အရှိန်နဲ့ ပြေးနေတာကို ခြေထိုးခံရသလား... မတော် လို့ ကျိုး သွားရင် ဘယ်လိုလုပ်မလဲ"

"ကျိုး သွားရင် ကုပေးမှာ ပေါ့ရှင်... ရှင်ကလဲ ယောက်ျားကြီးတန်မဲ့နဲ့ နုနေလိုက်တာ... သဲသော င်ပြင်ပေါ် ဖြည်းဖြည်းလေးကျတာကိုများ"

"ဘာကွ - မင်းကန်းနေလား... ဒီလောက်အရှိန်ကြီးနဲ့ ပစ်ကျတာ "အွတ်" ခနဲတောင် နေတဲ့ဟာကို မင်းမမြင်ဘူးလား... တမင်လည်း ခြေထိုးခံသေးတယ်"

သူ ဒေါသထွက်ထွက်ဖြင့် ကမန်းကတန်းထထိုင်ရင်း အော် ဖြစ်သည်။ ငွေးမောင်နှင့် အေးကိုက မယောင်မလည်ဖြင့် ဘေးမှ ရပ်နေသည်။

"ရှင် လာပြီး မစွပ်စွဲနဲ့ နော်... ကျွန်မက ဖြည်း... ဖြည်း... လေး အညောင်းဆန့်လိုက်တာ"

" ဘာကွ ... ဖြည်း ... ဖြည်း ... လေး အညောင်းဆန့်လိုက်တာ ... မင်း တော် တော် လည်း စကားတတ်ပါလား ... အား ကျွတ် ကျွတ် ... ဟာ - ဒီမှာ သွေးတောင်စို့လာပြီ . . . ကြည့်စမ်း ... တောက် - ဒီအတိုင်းသာဆို ပင်လယ်ထဲဆင်းရင် စပ်တော့မှာပဲ "

တံတောင်ဆစ်မှ စို့နေသော သွေးတို့ကို ကြည့်ရင်း သူဆို ဖြစ်သည်။ ။

" စပ်မှာ ကြောက်ရင်လည်း မဆင်းနဲ့ ပေါ့ ... ဗောတေ အများ ကြီးငှားထားတာ အလကားမ ဖြစ်အောင် ... အဲဒီ ဗောတွေ နဲ့ သော င်ပြင်မှာ ငွေလိုမဲ့တမ်းကစားနေပေါ့ရှင် . . . ဟုတ်ဘူးလား "

ပြောပြီး သူမက တခွီးခွီးဖြင့် ရယ်သည်။ သူမ ဘော်ဒါများ ကပါ သူ့မျက်နှာအီလည်လည်ကြီးကို ကြည့်ရင်း ဝိုင်းရယ်ကြသည်။ ။ ပိုဆိုးတာက ငွေမောင်တို့ နှစ်ယောက် ကပါ လိုက်ရယ်နေသော ကြောင့် ဖြစ်သည်။ ။

" မင်းတို့နှစ် ယောက် က ဘာလိုက်ရယ်တာလဲ "

" ကုလားမနိုင် ရခိုင်မဲ " ဆိုသလို ကောင်မလေးများ ကို ဟောက်ရန် မ ဖြစ်သည်မို့ သကောင့်သားနှစ် ကောင်ကို လှမ်း၍ မာန် ဖြစ်သည်။ ။

" ကဲ ကဲ ... ဘာပဲ ဖြစ် ဖြစ် ကျွန်မကြောင့် ရှင်လဲသွားတာဆိုတော့ ကျွန်မစိတ်မကောင်းပါဘူး ... ဒီတစ်ခါတော့ ကျွန်မ အသေအချာကို တောင်းပန်ပါတယ် ... sorry နော် ... သွားတော့မယ် ... တဲ့တာ "

ရှား၊ ရှား၊ ရှိရှိ ဖြစ်နေသော သူ့ကိုကြည့်ရင်း ဖြူမဇူဆိုသော ငတိမလေးက ပြုံး ဖြိုးဖြိုးဖြင့် တမင်ကလိသွားလိုက်သေးသည်။ ။

လမ်းကို ဆတ်တောက်ဆတ်တောက်ဖြင့် တမင်လုပ်လျှောက်နေသော သူမကို လိုက်ကြည့်ရင်း ဒေါသတို့က အလိပ်လိုက်ထွက်လာသည်မို့ တက်ကိုသာ ခပ်ပြင်းပြင်းဒေါက် ဖြစ်သည်။ ။

" ဟကောင် - သူရ "

" ဘာလဲကွာ "

နာနေရသည့်ကြားထဲ လာခေါ်နေသော ငွှေးမောင်ကို သူ ခပ်ဆောင့်ဆောင့် ထူး
ဖြစ်သည့် ။

" ဒီကောင်မလေးကိုကြည့်ရတာ အရင်တစ်ခေါက်ကထက် ပျော့ပြောင်း
လာတယ်ကွ "

" ပိုလီယို ဖြစ်လာလို့ နေမှာ ပေါ့ ... ကြည့်ရတာ သူ့မိဘတွေ
ကာကွယ်ဆေးမှန်မှန် မတိုက်ခဲ့ဘူးနဲ့ တူတယ် "

ငွှေးမောင်၏ စကားကို သူ ဘုပြော ဖြစ်သည် ။

" ငါ အတည်ပြောနေတာကွ ... ဒီကောင်မလေးရဲ့ မျက်လုံးတွေ ထဲမှာ
မင်းကိုကြည့်တဲ့အကြည့်က အရင်ရက်ကနဲ့ မတူဘူး ... ကြည့်ရတာ မင်းနဲ့ ချစ်ကြည်ရေး
ရချင်နေပုံပဲ "

" ရချင်မှာ ပေါ့ကွာ ... ငါတို့ကောင်က ရူပါက ဖြူးတော့ ကောင်မလေးတွေ က
သူ့မြင်ရင် ခင်ချင်ချစ်ချင်ရတာ အမော ... ဒီကောင်မလေးလည်း ဒီလိုပဲနေမှာ ပေါ့ "

" မင်းပြောသလိုဆိုရင်လည်း ကောင်းသားပဲ အေးကိုရာ "

ဟု သူ့စိတ်ထဲမှာ ဆို ဖြစ်သည် ။ သူသည်လည်း ၎င်းကောင်မလေးကို။

" ဟုတ်တယ်ဟ ... တော် တန်ရုံလူသာဆို နင် ဒီလိုခြေထိုးခံလို့ လဲတဲ့ကိစ္စကို
ဒီလောက်နဲ့ ဘယ်ပြီးပါ့မလဲ ... အခုတော့ သူ့ကိုကြည့်ရတာ နာကျင်နေတဲ့ကြားက ကြိတ်ပြီး
ကျေနပ်နေတယ်ထင်တာပဲ "

" ငါလည်း အဲဒီ လိုပဲ မြင်တယ် "

ကြည်ပြာနှင့် သက်နွယ်က ဆရာမ ကြီးများ အထာဖြင့် ဆိုသည်။ ။

" တော် စမ်းပါဟာ ... ဒီလူ့မျက်နှာကြည့်ရတာ မာရေကြောရေနဲ့ လူမြင်ရင် အစိမ်းလိုက်ဝါးစားတော့မယ့်အတိုင်းပဲ ... ငါလည်း ခပ်ချဉ်ချဉ်ရှိတာနဲ့ ခြေထိုးခံပစ်လိုက်တာ . . . သူတော့ မသိဘူး . . . ငါ့ခြေထောက်တော့ အခုထိ နာနေတုန်းပဲ "

" အမှတ်တရ ဒဏ်ရာပေါ့ဟာ ... ဟုတ်ဘူးလား "

ပြုံး ပြုံး ဝေက သူမစကားကို အထအနကောက်သည်။ ။

" ဘာပြောပြော ရှုပါ ကတော့ အတော် ဖြောင့်တာနော် ... ငါ ကတော့ အဲဒီ လူနဲ့ ဖြူမဇွဲကို သဘောတူတယ် ... သူတို့နှစ် ယောက် ကလိုက်တယ် "

ထားထားက မချို့မချဉ်ပြုံး ရင်း ဆိုလိုက်သော စကားကြောင့် သူမမျက်နှာ ပူခနဲ ဖြစ်သွားရသည်။ ။

" သွားစမ်းပါ ... အဲဒီ ဦးဒေါသကို သူ့အသံကြားတာနဲ့ တင် ကြောက်လွန်းလို့. "

" ဒါနဲ့ များ သွားပြီး ခြေထိုးခံသေးတယ်နော် ... ကြောက်များ မကြောက်လို့ ကတော့ မပြောတော့ဘူး "

" မပြောနဲ့ ပေါ့ "

" မပြောတော့ဘူး "

ဟုဆိုရင်း သူမကို ပြုံး ဖြိုးဖြိုးဖြင့် ကြည့်နေသော သက်နွယ်ကို

" မပြောနဲ့ ပေါ့ "

ဟုဆိုရင်း မျက်စောင်းထိုး ဖြစ်သည်။ ။

ဘာရယ်မဟုတ်သော် လည်း မျက်မှော င်ကြီးကုတ်ကာ ဒေါသထွက်တတ်သော ရယ်စရာကောင်းသည့် ဦးဒေါသ၏ ခပ်ဖြောင့်ဖြောင့်ရှုပါကို သူမ ဖျတ်ခနဲမြင်ယောင်မိသည်။ ။

သူ့ခရုကို သူမ မသိဘဲကောက်ယူမိစဉ်က ခပ်တည်တည်ကြီးလုပ်ကာ အော်သော ထိုလူကို စ - မြင်လိုက်ကတည်းက ဆွဲဆောင်မှု ညှို့ အား အတော် ပြင်းသော လူ တစ်ယောက် မှန်း သူမသိခဲ့သည်ပဲ ဖြစ်သည်။ ။

" ဟိုတစ်နေ့က Camera မေ့ခဲ့လို့ ရေသူမရုပ်နားမှာ ဓာတ်ပုံ မရိုက်ခဲ့ရဘူး ... ဒီနေ့တော့ ရိုက် ဖြစ်အောင်ကို သွားရိုက်မယ် ... ဘယ်လိုလဲ "

စကားလမ်းကြောင်းလွှဲကာ သူမ၏ စကားအဆုံးမှာ ကြည်ပြာတို့က " OK " ဟု ထအော်ကြသည်။ ။

" သွားမှာ ဖြင့် လည်း နေမတက်ခင်သွားရအောင်ဟာ ... တော် ကြာ နေပူလာရင် ရေကစားဖို့ပဲ ကောင်းတော့မှာ ဟ ... ကဲ ထ ထ ... သွားကြမယ် "

သက်နွယ်က ဦးစွာ မတ်တတ်ရပ်ရင်း ဆော်ဩသည်။ ။ သူမတို့ အားလုံး အသီးသီး ပြင်ကြဆင်ကြဖြင့် အခန်းထဲမှ ထွက်လာကြသည်။

Hotel ထဲမှ ထွက်လာကြရင်း သဲသော ငပြင်ပေါ် ပြေးကြလွှားကြဖြင့် ရေသူမရုပ်ရှိရာဘက် ထွက်ခဲ့ကြသည်။ ။

" နေကြဦး "

ရေသူမရုပ်ဆီလှမ်းကြည့်ရင်း " နေကြဦး " ဟု ရုတ်တရက်ဆိုကာ ထားထား၏ ခြေလှမ်းတို့ ရပ်တန့်ကာသွားသည်။ ။

" အဲဒီ မှာ စတွေ့တာပဲ "

ပြုံး ပြုံး ဝေက ရေသူမရုပ်ပေါ်မှာ ဓာတ်ပုံတွေ တဖျပ်ဖျပ်ရိုက်နေကြသော ဦးဒေါသနှင့် သူ၏ ဘော်ဒါနစ် ယောက် ကို ကြည့်ရင်း ရေရွတ်သည်။ ။

ဘာရယ်မဟုတ်။ ။ ဦးဒေါသကို တွေ့သော အခါ သူမရင်ထဲ လုပ်ခနဲ ဝမ်းသာသွားသလို ကိုကြီး ဖြစ်သွားသည်။ ။ သို့သော် သူမ ထိုနေရာကို မသွားတော့ဖို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။ ။

" ငါမလိုက်တော့ဘူးဟာ . . . နင်တို့ပဲ သွားတော့ "

" အာ - ဘာဆိုလဲ . . . သူတို့ရှိလို့ သူတို့ဆီလာတာမှ မဟုတ်တာ . . .
ရေသူမဆီလာတာပဲ ဥစ္စာ . . . ဂရုစိုက်မနေနဲ့ . . . လာ သွားမယ် "

ပြောပြောဆိုဆို ကြည်ပြာက ရှေ့ဆုံးမှနေ ချီတက်သည်။ ။ ထားထားတို့၊
သုံးယောက် ကပါ " ဟုတ်တယ် " ဟုဆိုကြရင်း နောက်လိုက်သွားကြသည်။ ။ သူမ
တစ်ယောက် တည်း ကျန်ခဲ့ရန်ကလည်း မ ဖြစ်သည်မို့ နောက်ကလိုက်ခဲ့ရတော့သည်။ ။

" ငါတစ်ခုတော့ ပြောထားမယ်နော် "

" ဘာလဲ ပြော "

" သူတို့ ရေသူမရုပ်ဆီကခွာတော့မှ ငါတို့သွားမယ် . . . ကမ်းစပ်မှာ ပဲ
ငါတို့နေရအောင် "

" ပြီးရော "

သူမ၏ စကားကို သက်နွယ်က " ပြီးရော " ဟုဆိုသည်။ ။ သူမတို့အုပ်စု
ကမ်းစပ်မှာ မယောင်မလည်လျှောက်ရင်း ဦးဒေါသတို့ ရေသူမရုပ်ဆီမှ အခွာကို စောင့်နေ
ဖြစ်ကြသည်။ ။

" သူရရေ "

" ဘာလဲကွ "

ရေသူမရုပ်ဆီ လှိုင်းလှမ်းအပုတ်ကို အမိအရ ဓာတ်ပုံရိုက်နေသော သူ့ကို
လှမ်းခေါ်သည့် အေးကိုကို စိတ်မရှည်စွာ သူထူး ဖြစ်သည်။ ။

" ဟိုမှာ မင်းရဲ့ ဆတ်ဆတ်ကြီမလေးတို့အုပ်စု ဒီဘက်လာနေတယ် "

" သူ့ဘာသာသူ လာလာပေါ့ကွ "

နှုတ်ကသာ ဂရုစိုက်သလိုဆိုလိုက်ရသော် လည်း ရင်ထဲမှာ လှုပ်ခနဲ

ဖြစ်သွားမိသည် ကတော့ အမှန်ပဲ ဖြစ်သည်။ ရုတ်တရက်လှည့်ကြည့်လိုက် ပြန်လှောင်လည်း
ဆရာသမားများ က နှိပ်ကွပ်ကြလိမ့်ဦးမည်။

"ကြည့်ရတာ ရေသူမဆီလာကြတာ ဖြစ်မယ် ... ငါတို့ ရူးချင်ယောင်ဆောင်ပြီး
ဖယ်မပေးဘဲနေရအောင် "

"အေး - ကောင်းတယ် "

စချင် နောက်ချင်စိတ်က မွေးကတည်းက တွဲ ကာပါလာသူမို့ ဆို ဖြစ်သော
သူ့အကြံကို ငွေးမောင်တို့နှစ် ယောက် က " ကောင်းတယ် " ဟု ထောက်ခံကြသည်။ ပြီး
သုံးကောင်သား ရေသူမရှိရာ ကျောက်ဆောင်တစ်ဝိုက်မှာ ပင် ဟိုဘက်ကူးလိုက် ၊
သည်ဘက်ပတ်လိုက်ဖြင့် ဓာတ်ပုံတွေ လှည့်ရိုက်နေ ဖြစ်သည်။

" ကမ်းစပ်မှာ ရစ်သီရစ်သီလုပ်နေကြတယ်ကွ ... ဇွဲတော့ တော် တော်
ကောင်းတာပဲ ... လှည့်ပြန်သွားမယ်ထင်နေတာ မပြန်ဘူး ... မလာရဲကြဘူးနဲ့ တူတယ် "

အတန်ကြသည်အထိ ဇွဲကောင်းနေသော သူမတို့ကိုကြည့်ရင်း ငွေးမောင်က
ဆိုသည်။

" ဟကောင် - စကားကို ကုန်အောင်မပြောသေးနဲ့ ဦး ... ဘာမလာရဲရမှာ လဲ . .
. ဟိုမှာ လာနေပြီ တွေ .လား "

အေးကို၏ စကားကြောင့် သူကမ်းစပ်ဘက်လှမ်းကြည့် ဖြစ်သည်။ မှန်သည်။
သူမတို့အုပ်စု သူတို့သုံးကောင် တန်းစီထိုင်နေသော ရေသူမရုပ်ဆီ လာနေကြသည်။

" ဟကောင်တွေ ... ချစ်ကြည့်ရေး ပဲ လုပ်နော် ... ဒါပဲ "

ငွေးမောင်က ခပ်တည်တည်ဖြင့် ဆိုသည်။ အတော် ကြီးကို သူမတို့အဖွဲ့နှင့်
အလွမ်းသင့်ချင်နေသော အေးကိုက သူ့ကိုကြည့်ရင်း

" ကြားတယ်နော် "

ဟုဆိုသည်။

" မင်းတို့ပဲ ဖယ်မပေးဘဲနဲ့ နေမယ်ဆို "

" အဲဒါ စောစောက . . . အခုမဟုတ်တော့ဘူး "

ငွေမောင်က သူ့စကားကို ချေသည်။

" ရှင်တို့က ရေသူမနားကကို မခွာတော့ဘူး . . . ဘာလဲ ဒီမှာ ဥစ္စာစောင့်လို
ထိုင်စောင့်နေကြမလို့လား "

" မဟုတ်ပါဘူး "

ဟု တုံ့ပြန်သော အေးကို၏ စကားမဆုံးခင်မှာပင်

" ဘာမဟုတ်ဘူးလဲ . . . ကျွန်မတို့လာမယ်မှန်းသိလို့ တမင်ညစ်ပြီး
ထိုင်နေကြတာမဟုတ်လား . . . ဟိုကူးလိုက် ဒီကူးလိုက်နဲ့ ရေသူမက အရုပ်မို့လို့ပေါ့ . . .
သက်ရှိသာဆို မျက်စိနောက်လို့ အမြီးနဲ့ ရိုက်ချတာ ကြာပြီ "

အဖွဲ့ထဲမှ အစွာ ဆုံး ဖြစ်ဟန်တူသော ကောင်မလေး၏ အဆိုကြောင့်
သုံးယောက် သား အောင့်သက်သက်တွေ ဖြစ်သွားရသည်။ သို့သော် ငွေမောင်က
သွက်သည်။

" အာ - တစ်မျိုး မထင်ပါနဲ့ . . . ညီမလေးတို့ကို တမင်စောင့်နေကြတာပါ "

" ဘာ - ဘာပြောတယ် "

ထိုကောင်မလေးကပင် ခါးထောက်ကာဆိုသည်။ ရေက နူးလောက်ရှိနေ
သည်မို့ ပင်လယ်မှလှိုင်းကလာသော အခါ လှိုင်းရိုက်သော အရှိန်ကြောင့်
လူကောင်သေးသော ၎င်းကောင်မလေးက နောက်လန်လဲတော့မလို ဖြစ်သွားသည်မို့
နောက်မှ သူငယ်ချင်းများ က သူမကကို ကမန်းကတန်း တွန်းထားပေးရသည်။
ရယ်စရာမြင်ကွင်းမို့ ဟားတိုက်ရယ်လိုက်ချင်သော်လည်း မရယ် ဖြစ်။ ရယ်လိုက်ပါက
ချစ်ကြည်ရေး လမ်းဖောက်မည့် ကိစ္စ အဟန့်အတား ဖြစ်သွားနိုင်သည်ကိုး။ ငွေမောင်က

" ဒီလိုပါ . . . အစ်ကိုတို့ သုံးယောက် စလုံး ဒီရေသူမရုပ်လေးနဲ့ "

ဓာတ်ပုံအမှတ်တရ ရိုက်မလို့ဥစ္စာ ... ရိုက်ပေးမယ့်သူမရှိဘဲ ဖြစ်နေတယ် ... လာတဲ့သူကို အကူအညီတောင်းမယ်လုပ်တော့လည်း ဘယ်သူမှ မလာကြဘူး ... ညီမလေးတို့ကို လာမှာလား မသိဘူးဆိုပြီး ကြည့်လိုက်တော့လည်း ကမ်းစပ်မှာ လေညှင်းခံနေကြတော့ "

" ပြောပြောကစောရောပေါ့ ... ကျွန်မတို့က ရှင်တို့တမင်ညစ်နေတယ် ထင်လို့ မလာတာ ... လေညှင်းခံနေကြတာမဟုတ်ဘူး ... ဒီလိုလာမလို့ စောင့်နေကြတာ "

" ဪ ဖြစ်မှ ဖြစ်ရလေ ... ကဲ ကဲ ... အစ်ကိုတို့သုံးယောက် ကို ဓာတ်ပုံနှစ်ပုံလောက် ရိုက်ပေး ... ပြီးရင် အစ်ကိုတို့ သွားမှာ ပါ "

ငွေမောင်၏ ဖောလုံးကြောင့် သူရောအေးကိုပါ ပါးစပ်ကြီးတွေ ဟသွားရသည်။ ကောင်မလေးများ ကလည်း တစ်ယောက် မျက်နှာ တစ်ယောက် ကြည့်သည်။

" ရတယ်လေ ... ပေး ပေး ... camera "

" ဟကောင် ပေးလိုက် လေ "

ငွေမောင်က camera လွယ်ထားသော သူ့ကိုလက်တို့ရင်း ဆိုသည်။

" ပေး ပေး "

ဟုဆိုရင်း လက်လှမ်းနေသော ကောင်မလေးဆီ သူ့လည်ပင်းမှ ကင်မရာကို ချွတ်ရင်းပေး ဖြစ်သည်။

တစ်ယောက် ပခုံး တစ်ယောက် ဖက်ကာ ထိုင်နေသော သူတို့သုံးယောက် ကို ကောင်မလေးက

" ပြုံး ပြုံး လေးနော် "

ဟုဆိုရင်း သုံးပုံလောက်ဆက်တိုက်ရိုက်ပေးသည်။

" ရော - အဆင်ပြေလား ကြည့်လိုက် ... မပြေရင် ပြန်ရိုက်ပေးမယ် "

ကောင်မလေးက ကင်မရာကို သူ့ဆီလှမ်းပေးရင်းဆိုသည်။ သူပြန်ကြည့်

လိုက်တော့ ပုံထွက်အားလုံးက good နေသည်။ ။

“ တကယ့် Pro လက်ရာအတိုင်းပဲ ... မိုက်တယ် ... Thank You နော် ”

သူဆိုသော ကျေးဇူးစကားနှင့် ချီးမွမ်းစကားကြောင့် ကောင်မလေးရှယ်ဝဲဝဲ ဖြစ်သွားပြီး သူမနောက်မှ ဖြူမဇူဆီ ဖျတ်ခနဲလှမ်းကြည့်သည်။ ။ ပြီး “ ရပါတယ် ” ဟုဆိုသည်။ ။

“ ကဲ - ဒါဆို အစ်ကိုတို့ ဂိုး (၆၀) ပြီနော် ”

အေးကိုက ပြောပြောဆိုဆိုဖြင့် ကျောက်ဆောင်ပေါ်မှဆင်း သည်။ ။ သူနှင့် ငွေးမောင်ပါ လိုက်ဆင်းသည်။ ။ သူတို့သုံးယောက် ဆင်းသည်နှင့် သူမတို့အုပ်စု ရေသူမရုပ်တုရှိသော ကျောက်ဆောင်ပေါ် အလှအယက်တက်ကြသည်။ ။ သို့သော် ယောက်ျားများ ကဲ့သို့ ကျော်ခွတက်၍ မရဘဲ ချော်နေကြသည်။ ။ ကောင်မလေး တစ်ယောက် ခပ်လှမ်းလှမ်းရောက်နေသော သူတို့ဘက်ကြည့်ကာ

“ ဒီမှာ ဒီမှာ ”

ဟုလှမ်းခေါ်သည်။ ။ သူတို့လှမ်းကြည့်သော အခါ အားတုံ့အားနာဟန်ဖြင့်

“ တစ်ယောက် ယောက် ဒီကျောက်ဆောင်ပေါ်တက်ပြီး ဆွဲတင်ပေးပါလား ... တက်ရခက်နေလို့ ”

ဟုဆိုသည်။ ။

ကောင်မလေး၏ စကားအဆုံးမှာ သူတို့သုံးယောက် သား တစ်ယောက် မျက်နှာ တစ်ယောက် ကြည့် ဖြစ်ကြသည်။ ။

“ သူရ - မင်းက ဗလကောင်းတယ် ... မင်းသွား ”

“ ဟုတ်တယ် ... ပေး ပေး ... camera ပေးခဲ့ ”

ငွေးမောင်၏ စကားကို အေးကိုက ထောက်ခံကာ ရေစိုမည် စိုး၍ လက်မြှောက်ကာ ကိုင်ထားသော camera ကို သူ့ဆီမှာ ဆတ်ခနဲယူသည်။ ။ ငြင်းလှိုင်လည်း

မကောင်းတော့သည်က တစ်ကြောင်း၊ သူကိုယ်၌ ကလည်း ခပ်ကူညီချင် ချင်ဖြင့် သူကျောက်ဆောင်ပေါ် လွှားခနဲတက် ဖြစ်သည်။ ။

တစ်ယောက် ပြီး တစ်ယောက် သူ့ဆွတ်ပေးနေစဉ်မှာ လှမ်းကြည့်တော့ သူမက ရှက်ရွံ့နေဟန်ဖြင့် ခေါင်းကြီးငုံ့ကာထားသည်။ ။ နောက်ဆုံး သူမအလှည့်ရောက်သော အခါ သူမက လက်ကို မရဲတရဲလှမ်းပေးသည်။ ။

“ သေသေချာချာဆွဲနော် . . . သယ်ရှင်း ”

သူမတို့အုပ်စုထဲမှ ကောင်မလေး တစ်ယောက် က သူမကို လှမ်းနောက်သည်။ ။ ဘာရယ်တော့မဟုတ်။ ။ ရေစိုနေသော နူးညံ့သည့် သူမ၏ လက်ကလေးကို ဆွဲယူရသည်မှာ ရင်ခုန်စရာတော့ အတော် ကောင်းသည်။ ။ သူမ၏ လက်နှစ် ဖက်စလုံးကို ဆွဲရင်း ဆွဲတင်လိုက်ရာ သူမပါ ကျောက်ဆောင်ပေါ်ရောက်လာသည်။ ။

သို့သော် တစ်ယောက် ပြီး တစ်ယောက် ရေစိုအဝတ်ဖြင့် တက်ထားကြသည် မို့ ချော်နေသော ကျောက်ဆောင်ပေါ်မှာ သူမရပ်နေရာက ဟန်ချက်ပျက်ပြီး အောက်ချော်ကျမည် ပြုသည်။ ။

“ အမေ ”

ယိုင်ခနဲလဲကျသွားသော သူမက “ အမေ ” ဟု အာမေဒိုတ်သံပြုသည်။ ။ ဖျက်ခနဲလှမ်းထိန်းပေးလိုက် သော ကြောင့် သူမပြုတ်ကျမသွား။ ။ သို့သော် သူ့ရင်ခွင်ထဲကိုတော့ အိခနဲ သူမ၏ ကိုယ်လုံးလေး ရောက်ရှိ၍ လာသည်။ ။ ခပ်ဖွဖွဖက်ထား ကာ ထိန်းထားပေးသော သူ့ကို သူမက ရှက်ရှက်ဖြင့် ဆောင့်တွန်းသည်။ ။ လျှပ်တစ်ပြက်အတွင်း : တွန်းလိုက်သည်မို့ သူ့လက်က မလွှတ်မိ။ ။ နှစ် ယောက် စလုံး ဟန်ချက်ပျက်ကာ ရေထဲပြုတ်ကျကာသွားသည်။ ။

“ ဟော့တော် ”

“ ဖြူမဇူ ”

ရင်စို့လောက်သာရှိသော ရေထဲပြုတ်အကျမှာ ထိတ်ခနဲလန့်သော စိတ်ဖြင့်
တစ်ယောက် ကို တစ်ယောက် တင်းကျပ်စွာ ဖက်ထား ဖြစ်ကြသည်။ သို့သော်
ရေထဲကျသွားသော အခါ၌ မူ တစ်ယောက် ကို တစ်ယောက် အလိုလို လွှတ်မိရင်း
ကားယားကြီး ကျသွားကြသည်။ ။

ရေအောက်ကြမ်းပြင်မှာ အသီးသီးရပ်ပြီးသွားသော အခါ ကြွက်စုတ်
ရေမွမ်းသလို ဖြစ်နေကြသော နှစ် ယောက် သား တစ်ယောက် ကို တစ်ယောက် ကြည့်
ဖြစ်ကြသည်။ ။

အားနာစွာ ကြည့် ဖြစ်သော သူ့အကြည့်ကို သူမက ဒေါကန်နေသော
အကြည့်ဖြင့် တုံ့ပြန်သည်။ ။

